Kilometry přátelství a vůně benzínu

Zástupci naší územní skupiny IPA, Petr Němec a Michal Rybáček, reprezentovali ve dnech 3.–6. září tohoto roku naši ÚS i IPA Česká republika na mezinárodním srazu členů IPA – příznivců jedné stopy, který pořádala místní organizace v Sarajevu.

Naše poděkování patří vedoucímu ÚS IPA Žďár nad Sázavou, Romanu Šoukalovi, který informaci o srazu rozšířil a podal pomocnou ruku při registraci a přihlašování.

Všechno to začalo 2. září v dopoledních hodinách, kdy jsme z Plzně ve dvojici vyrazili směr Sarajevo. První den byl naším cílem slovinský Maribor. Cesta nám příjemně ubíhala a počasí nám od začátku dávalo najevo, že stojí při nás. I přes drobný navigační oříšek a jeden menší technický zádrhel jsme v podvečer, po zhruba 500 kilometrech v sedlech, bezpečně zaparkovali u penzionu Črni Baron v Mariboru. Zde nás už podle plánu čekal Roman Šoukal se svými parťáky Jirkou a Vaškem. U dobrého jídla a pití jsme spláchli prach z cest, popovídali si a doladili plány na další dny.

Druhý den ráno jsme už jako kompletní pětičlenná sestava za IPA ČR vyrazili vstříc

Sarajevu. Cesta byla parádní a kolem 17. hodiny jsme dorazili do cíle. Následovalo vřelé přivítání, registrace a ubytování. Už večerní posezení v hotelové restauraci ukázalo sílu této akce – sjelo se přibližně 150 účastníků z 15 různých států.

V pátek 4. září přišla na řadu dlouho očekávaná vyjížďka. Za asistence policejního doprovodu se kolona zhruba 120 motorek vydala do nádherné krajiny v okolí hlavního města Bosny a Hercegoviny. Naší první zastávkou bylo horské středisko Bjelašnica, dějiště Zimních

olympijských her 1984. Odtud jsme pokračovali přes pohoří Igman, kde mimochodem československá ženská běžecká štafeta vybojovala stříbro a Květa Jeriová individuální bronz. V místním Etno sídle jsme načerpali síly u tradičního bureku a po průjezdu dechberoucím kaňonem řeky Neretvy, jsme zbytek odpoledne strávili u křišťálově čistého jezera Boračko. Čekalo nás tu koupání, týmové soutěže a zasloužený relax.

V sobotu 5. září nás kola motocyklů zavedla do pohoří Jahorina (tady Olga Charvátová v roce 1984 vyjela olympijský bronz ve sjezdu). Lanovkou jsme se nechali vyvézt na vrchol Ogorjelice, odkud se nám naskytly úchvatné panoramatické výhledy. Návrat na úpatí hory na bobové dráze byl pro všechny neskutečný zážitek! Po obědě v panoramatickém hotelu Lavina jsme se s Petrem rozhodli odpojit od „pelotonu“ a zbytek odpoledne strávili objevováním magického kouzla starého centra Sarajeva.

Závěr posledního společného dne patřil oficialitám. Proběhly proslovy, zhodnocení celého setkání a tradiční předávání upomínkových předmětů. Zde opět zazářil Roman Šoukal, který přednesl krátkou zdravici a představil místo konání příštího IPA moto srazu. Ten totiž osobně připravuje a pojede se u nás doma – v Novém Městě na Moravě! Roman přivezl pamětní plaketu i hodnotné tekuté dary, my jsme se přidali s drobnými upomínkovými IPA předměty na

památku pro ostatní kolegy. Večerní zábava už byla kvůli rannímu odjezdu o něco klidnější, přece jen nás čekala dlouhá cesta. Klobouk dolů před nejvzdálenějšími účastníky – třemi motorkáři a jednou motorkářkou ze španělské Malagy, kteří to měli domů bezmála 3.000 km!

V neděli ráno nastal čas loučení. Zamávali jsme Romanově družině. Ta zvolila trasu domů přes Maďarsko. Cesta ve dvou nám rychle ubíhala, obzvlášť když jsme si vybrali zážitkovou trasu mimo dálnice, vedoucí divokou přírodou Bosny a Hercegoviny. Po dalším noclehu v Mariboru, jsme si v pondělí ještě střihli zhruba 100 kilometrů po nádherných, klikatých a kvalitních alpských silnicích. Pak už jen nájezd na dálnici a směr domov. V Plzni tachometry našich bezporuchových strojů hlásily nájezd asi 2.350 kilometrů za šest dnů.

Celý výlet i mezinárodní setkání jsme si užili na maximum. Nepotkaly nás žádné vážné komplikace, poznali jsme skvělé nové parťáky a navázali cenné kontakty. A co je nejlepší? V současné době už jsme pevně přihlášení na nadcházející IPA moto sraz v České republice.

Servo per amikeco!
Petr Němec a Michal Rybáček